

מישפט

בלי הפליה

אם שוחרר עיצור אחר

ממעצרו ושחרר גם

שותפו למעשה.

השניים נתפסו, על הס' בדירת מגורים, שאליה פרצי בבתיים. יצחק יחבס נתפס בתוך הדירה, בעוד חברו, יצחק חיון, שחיכה למטה, הצליח לברוח רק מרחק קצר עד שנתפס גם הוא.

המיקרה קרה בראשית ספטמבר. אחרי עשרה ימי מעשר שוחרר יחבס על-ידי השופט אברהם מלול,

הרביעית בשיכון ד', בטבריה. יעקב דורה הוצאו מהמיטה כש הם בתחתונים, והשכבו על ריצפת החדר. שלושת השוטרים פתחו מי יד את דלת-הכניסה של הדירה, ואז פרצו פנימה עוד שישה שוטי רים ושוטרות. באקדחים שלופים.

בחדר הסמוך ישן אחיו של יעקב משה, שברח מבית-החולים מיורע. שם היה מאושפז בהיותו נרקומן. במיטתו של יעקב לוי — פנים מוכרות למישטרה — גילו האור"חיים הבלתי-רצויים 269 גרם חשיש, וחמישה בקבוקי אדוקן, הנחשב סם מסוכן.

נורמאלי או לא? בביתהמי שפט ביקש סניגורו של יעקב

סניגור כטיטו נימוקים משכנעים

לוי, עורך הדין אברהם אורן, ל- השמיע את עדות אחיו, משה לוי, התובעת, עורך-הדין אסתר פולק, התנגדה לכך בטענה, שי האיש אינו יציב וסובל מפנטאסיות. הסניגור דרש, בכל-זאת, לשמוע את העד, ורק אחר כך לקבוע אם הוא נורמאלי או לא. השופט הס' כים להצעה זו.

משה לוי לקה על עצמו כל הא-

אחרי שהסניגור, נחמן כטיטו, טען שהחקירה נסתיימה ואין יותר צורך במעצרו של יחבס.

תנאי. בשלב זה לא היה לחיון סניגור והוא נותר כמעצר. עד שהוגש נגד השניים כתב-אישום על פריצה, בעת הגשת כתב-האישום שום ביקשה הפרקליטות לעצור עד תום ההליכים את חיון בלבד. השופט יורם גלין שמע את טע' נותיו של כטיטו, שהחל בשלב זה לייצג גם את חיון. הסניגור תקף את שיקוליה של הפרקליטות וטען כי יש הפליה חמורה, כאשר חשוד אחד, שנתפס בתוך הדירה, משוחרר כבר זמן-מה והפרקליטות אינה מבקשת את מעצרו, בעוד חברו, שנתפס ליד הבית, יושב במעצר ממושך והפרקליטות מבקשת לער צרו עד תום ההליכים, לא יוכלה להיות הפליה כזו בין השניים. טען הסניגור וביקש לשחרר גם את חיון.

השופט גלין שוכנע מנימוקיו של הסניגור, והחליט לשחרר גם את חיון. למרות חומרת העבירה, אמר השופט, לא יתכן שתהיה הפליה בין השניים. הוא רק הית' נה כי חיון לא יצא מביתו בשעות

מישטרה

במנוף למיטה

השיטרים השיגו צו

פריצה חתיים

עדידי שאפט ועזרי

בעזרת מנוף

דמיטת החשודים.

השעה היתה 4 לפנות בוקר, כש יעקב לוי (26) ואשתו, דורה (19), התנוררו משנתם: דלת המירפסת התנפצה על מיטתם. אחרי הדלת נחזו במיטת בני הזוג שלושה שור זרים עם אקדחים שלופים שטרי זסט דרך מירפסת הדירה שבקומה

אופנה במידות קטנות

ילדים, שהגדולה בהם בת 15, היא נמוכה, אבל בעלת גוף נשי ביותר, חסוב ועגלגל במקומות הרצויים. היא בישנית מטיבעה ונחבאת אל הכלים — תכונה מאוד לא אופייית נית למעצבת-אופנה. עד לפני שנה נהגה לנטוע פעם בחודש לאיטליה, לכתת רגליה ב- כפרים ולחפש כל מיני בגדים יפים ומיוחדים שנתפרו בעבודות-יד. כשראתה אתי שנטל הנסיעות כבד עליה, והוצאות הייבוא הול- כות ומתיקרות, היא החליטה לעי צב בעצמה: "תמיד היו לי רעיון

רות מהנשים החוות ב- תצוגות-אופנה מתלוננות: נו. בוודאי, עם גוף כזה ועם גובה כזה — מה הפלא שהכל נראה עליה כל-כך יפה! נכון שבתצוגות מופיעות תמיד דוגמניות גבוהות, בעלות רגליים שאינן נגמרות, אבל לא כולן הן כאלה. הממוצע של אשה נורמלית הוא 160 — 168 סנטימטרים, אז מה חטאנו ומה שעשנו שלא נולדו נולדות יוניות אצילות ו- מעצבת-האופנה אתי קרן, ו- ניאטורית המתנשאת לגובה 160,

אם את בעלת מידות של 34 עד 40 - קשה לך להשיג בגדים. יש הפיתרון

נות מקוריים. אבל לא ידעתי לצי ייר, לגזור או לתפור. באחד הימים קמה, עזבה את בני משפחתי ונסעה לפאריס, כדי ל- למוד בבית-ספר לאופנה. אתי חזרה עם רעיונות וחיידושים, שגילתה בבירת האופנה. לפינוק הצרפתי שבאופנה יש השפעה נכ- רת בדגמיה ובבגדים שבהם היא משתמשת. את הבדים היא מיי- באת משוויץ, מצרפת מגרמניה ו- מאיטליה, ולא סתם בדים — אלה בדים מיוחדים, נשיים, רכים ו-

החליטה לבוא לעזרת חברותיה ל- צרה, ולדאוג לכך, שגם הן תהי יינה אופנתיות. היא אומרת ומקיימת: היא מע- צבת בגדים קטנים, במידות קטנות לנשים קטנות, ממידה 34-40. כך שהשרול לא נופל, והחזיה אינה מציצה מתחת לזרוע. אין צורך לקצר חצי הצאית, כדי להתאימה למינוריות. המותניים די צרות והמיכנסיים אינם ארוכים מדי. אין בעיות, אין נזקקים לתופרת ולי תיקונים ואין הוצאות נוספות. אתי קרן (34) נשואה ואם לשני

יעקב דורה חי אין הגיעו למירפסת?